

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/482/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213220975
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2213220975.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatice Javorovej a sudcov Mgr. Dušana Čima a Mgr. Jozefa Mačeja v právnej veci žalobkyne: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, zastúpenej splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Bratislava, Kubániho 16, proti žalovanému: P. C., nar. XX. C. XXXX, bytom K. D., I. B. XXXX/X, o 675,07 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 27. februára 2014 č. k. 10C/298/2013-25 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa I. žalobu zamietol a II. žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Právne svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ust. § 115a ods. 2, § 200ea ods. 1 O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení); § 3 ods. 1 a 2, § 4 ods. 1 až 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“); § 37 ods. 1, § 39, § 40 ods. 1, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, ods. 4 písm. k/ a ods. 5, § 54 ods. 1 a 2 § 517 ods. 1 a 2, § 544 ods. 1 a 2 O. z. (Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení); § 1 ods. 1 a 3, § 2 ods. 1 a 3 zákona o ochrane spotrebiteľa (majúc zjavne na mysli zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa); § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia O. z., v znení nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z. z.; čl. 1 ods. 1, čl. 2 písm. a/ - c/, čl. 3 ods. 1 a 2, čl. 4 ods. 1 a 2, čl. 5, čl. 6 ods. 1, bod 1 písm. e/ prílohy smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“). Žalobkyňa v žalobe uviedla, že 19.12.2006 uzatvorila so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. 8000062138, na základe ktorej poskytla žalovanému úver vo výške 1361,08 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom v 36 mesačných splátkach vo výške 75,62 eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve; na základe žiadosti žalovaného sa účastníci dohodli na odklade splátok 7-9 pôžičky a tieto sa žalovaný zaviazal splatiť ako splátky 37-39; neskôr požiadal žalovaný o ďalší odklad splátok a preto uzavreli účastníci dodatok k zmluve, v ktorom sa dohodli na odklade splatnosti splátok č. 13, 14, za ktorý odklad sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobkyni zmluvnú odmenu 151,23 eur, uvedené splátky sa žalovaný zaviazal splatiť ako tzv. odložené splátky č. 40-43 v zmysle nového splátkového kalendára, ktorý tvorí prílohu predmetnej zmluvy a nie je jej neoddeliteľnou súčasťou. Ďalej v žalobe tvrdila, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 1, do uplatnenia práva t. j. do okamžitej splatnosti úveru napokon zaplatil len sumu 2172,46 eur, dostal sa do omeškania s úhradou splátky č. 34 o viac ako tri mesiace, žalobkyňa si uplatnila právo veriteľa podľa § 565 O. z. t. j. okamžitú splatnosť

úveru; žalovaný mal uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 701,1 eur 30.12.2010, pričom uhradil len sumu vo výške 26,03 eur. Súd prvého stupňa vyhodnotil vzťah účastníkov ako občianskoprávny-spotrebiteľský zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, majúci sa riadiť ustanoveniami O. z. a zákona o ochrane spotrebiteľa a podliehajúci tiež režimu ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Na základe uvedeného mal za to, že takáto zmluva musí spĺňať zákonom dané podmienky uvedené v ust. § 4 ods. 1 a 2 ZoSÚ v rozhodnom znení, keď absencia niektorých má za následok to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda bez akéhokoľvek navýšenia, len v hodnote poskytnutej služby, teda výšky spotrebiteľského úveru. Vykonaným dokazovaním mal jednoznačne za preukázané, že medzi účastníkmi bola uzavretá 19.12.2006 zmluva o revolvingovom úvere, z ktorej zistil, že žalobkyňa poskytla žalovanému úver v sume 41.004 Sk, žalovaný mal zaplatiť žalobkyni istinu vo výške 82.008 Sk v 36 splátkach vo výške 2.278 Sk mesačne, výška ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) bola určená na 71,19 %, poplatok za uzatvorenie zmluvy 1.500 Sk. Žalobkyňa si žalobou uplatnila dlžnú sumu 675,07 eur a úrok z omeškania 9% ročne z tejto sumy od 30.12.2010 do zaplatenia. Súd prvého stupňa však prišiel k záveru, že zmluva nespĺňa podmienky uvedené v § 4 ods. 5 ZoSÚ v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, nakoľko v zmluve absentuje dojednanie o úrokoch a poplatkoch, nakoľko v zmluve je uvedená len výška úveru, výška mesačnej splátky a počet splátok. Keďže v zmluve nie je uvedená výška úrokovej sadzby, nie je možné ustáliť, akú výšku úrokov v úvere si zmluvné strany dojednali. Pokiaľ sa týka úrokov z úveru a poplatkov je preto nutné úver považovať za úver bezúročný a bez poplatkov. Sama žalobkyňa v žalobe uviedla, že poskytla žalovanému úver vo výške 1361,08 eur a žalovaný zaplatil sumu vo výške 2172,46 eur. Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti a na to, že žalovaný zaplatil viac ako mal zaplatiť, súd žalobu žalobkyne ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Rozhodnutie o trovách konania právne odôvodnil poukazom na ust. § 142 ods. 1 O. s. p., vecne úspechom žalovaného v konaní, ktorému však náhradu trov konania nepriznal, nakoľko ju nežiadal a žiadne trovy mu ani nevznikli.

Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podala včas odvolanie iba žalobkyňa s návrhom na jeho zmenu vyhovením žalobe, alternatívne navrhla zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedla, že podáva odvolanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/ a f/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p.. Dôvodila, že v ust. § 4 ods. 2 a 3 ZoSÚ sú zakotvené povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak by niektorá z nich absentovala zákon podľa § 4 ods. 4 ZoSÚ zmluvu postihuje neplatnosťou okrem prípadov, ak by bol spotrebiteľovi na je základe poskytnutý úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo dodaný tovar alebo poskytnutá služba. ZoSÚ v ust. § 4 ods. 2 a 3 nestanovoval povinnosť, aby zmluva o úvere obsahovala aj výšku úrokov za poskytnutý úver. Žalobkyňa požaduje zaplatenie zmluvnej odmeny za poskytnutý úver, ktorá bola vyjadrená pomocou RPMN v hodnote 71,19%. RPMN bola uvedená v zmluve, RPMN je širší pojem ako pojem úroky za poskytnutý úver, pretože zahŕňa v sebe nielen úroky, ale celkové náklady úveru a tieto všetky náklady sa potom vyjadrujú pomocou RPMN v príslušnej percentuálnej hodnote, v tomto prípade 71,19%. Žalobkyňa si preto uplatňovala celkové náklady na úver, ktorých súčasťou sú aj úroky a tieto náklady boli prostredníctvom hodnoty RPMN v zmluve uvedené určito, jasne a zrozumiteľne. Ako nesprávny namietala záver súdu, že v zmluve uzavretej účastníkmi nie je uvedený úrok za úver ktorý bol poskytnutý, nakoľko neoddeliteľnou súčasťou zmluvy bolo Oznamenie Veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, z ktorého vyplýva, že výška zmluvnej odmeny predstavuje čiastku 41.0004 Sk, zmluvná odmena je cenou plnenia, čo v prípade zmluvy o úver znamená odplatu za požičanie peňažných prostriedkov (t. j. úrok). Rovnako z čl. 5 ods. 5.3. zmluvných dojednaní zmluvy, zmluvná odmena za poskytnutie úveru predstavuje úročené úveru. Mala za to, že napadnutý rozsudok nie je správny ani po stránke skutkovej a následne ani po stránke právnej, výška úroku je uvedená v zmluve, spôsob vyjadrenia úroku (percentuálne, celou sumou) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy neurčoval a preto zákonnej požiadavke vykladanej v súlade s princípom zmluvnej slobody vyhovuje uvedenie úrokov v akejkoľvek z vyššie spomenutých foriem, preto nie je dôvodné odkazovať na ust. § 4 ods. 5 ZoSÚ.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

Odvolací súd prejednal podľa § 212 ods. 1 a ods. 2 písm. b/ O. s. p. vec v medziach odvolania (teda vo veci samej, kde došlo k zamietnutiu žaloby a v časti trov konania, v ktorej časti malo rozhodnutie povahu rozhodnutia závislého na napadnutom rozhodnutí vo veci samej) a to podľa § 214 ods. 2 O. s. p. bez pojednávania (pretože tu nevznikla potreba dopĺňania ani opakovania dokazovania, nešlo tu o konanie vo veci porušenia zásady rovnakého zaobchádzania a pojednávania odvolacieho súdu si nevyžadoval ani žiaden dôležitý verejný záujem), pričom dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je

vecne správny, keď súd prvého stupňa si pred jeho vydaním opatril (úmerne procesnej aktivite oboch strán sporu) dostatok skutkových zistení (potrebných pre rozhodnutie) a vec i správne posúdil po právnej stránke. Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený dňa 26. novembra 2015 (§ 211 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.).

Odvolací súd totiž navzdory možnosti vytknúť súdu prvého stupňa isté nepresnosti pri odôvodňovaní jeho rozsudku (napr. pri citácii niektorých ustanovení O. z. v rozhodnom znení) nemal dôvod principiálne nesúhlasíť s úvahami podporujúcimi záver o potrebe rozhodnutia práve v tejto veci zvoleným spôsobom (tak ako tieto súd prvého stupňa i formuloval v odôvodnení napádaného rozsudku). U dôvodov podaných takto objektívne presvedčivo by tak zásadne bolo namieste (zo strany odvolacieho súdu) aj len konštatovanie ich správnosti a odvolanie sa na ne (prvá časť ust. § 219 ods. 2 O. s. p.), pričom iba pre nutnosť vyporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami sa žiada doplniť (§ 219 ods. 2 O. s. p. in fine) nasledovné :

Žalobkyňa sa žalobou domáhala zaplatenia sumy 675,07 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 30.12.2010 do zaplatenia. V žalobe uviedla, že žalovanému bol poskytnutý úver 1.361,08 eur, žalovaný do okamžitej splatnosti úveru uhradil sumu 2.172,46 eur a neskôr sumu 26,03 eur (spolu uhradil 2.198,49 eur).

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol v celom rozsahu z dôvodu, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a žalovaný už uhradil viac ako obdržal.

Podľa čl. I § 4 ods. 2 písm. a/ ZoSÚ (v znení platnom a účinnom do 31. decembra 2007) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí (odkaz poznámkou č. 6 v ZoSÚ na § 43 O. z.) obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť; podľa písmena i/ potom výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c/ (čiže celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, definovaných ako všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru a to s tamtiež výslovne vypočítanými výnimkami), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa čl. I § 4 ods. 3 ZoSÚ (v už spomenutom znení) zmluva ďalej obsahuje a/ oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6, b/ sankcie za porušenie zmluvy, c/ podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek, d/ spôsob zániku záväzku zo zmluvy a e/ práva spotrebiteľa podľa § 7. Podľa odseku 4 rovnakého paragrafu pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať (písm. a/) alebo dodaný tovar alebo poskytnutá služba (písm. b/) a napokon podľa odseku 5 tu citovaného zákonného ustanovenia od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Zákon č. 568/2007 Z. z. priniesol (a to s účinnosťou od 1. januára 2008) doplnenie ZoSÚ o § 8aa, výslovne nadpísaný spôsobom „Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2008“ s odsekom 2, podľa ktorého ustanoveniami tohto zákona (čiže ustanoveniami ZoSÚ v znení zákona č. 568/2007 Z. z.) sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov (tu por. i čl. V bod 15 zákona č. 568/2007 Z. z.).

Neexistencia zákonnej úpravy nástupu účinku bezúročnosti a nespplatenia úveru ako následku neuvedenia v zmluve niektorých zákonom predpísaných náležitostí, ktorá by tu bola už v čase uzavretia zmluvy, musela viesť k posudzovaniu náležitostí zmluvy, ale aj následkov prípadnej absencie niektorej zo zákonom predpísaných náležitostí podľa úpravy platnej a účinnej v čase uzavretia zmluvy. Opak (rozumej vztiahnutie aj na právny úkon urobený v čase účinnosti skoršej právnej úpravy požiadaviek vyžadovaných úpravou neskoršou či následkov predpokladaných takouto neskoršou úpravou) by bol totiž neprípustnou spätnou účinnosťou novelizovaného právneho predpisu, čiže tzv. pravou retroaktivitou, ktorá je ale z pohľadu dostatočnej právnej istoty účastníkov dotknutého vzťahu

a ich schopnosti orientovať sa v ich právach a povinnostiach (definujúcich obsah právneho vzťahu) neakceptovateľná.

Ak teda ZoSÚ v čase uzavretia zmluvy náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere reprezentovanú výškou, počtom a termínmi splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (v zmysle čl. I § 4 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ po jeho zmene zákonom č. 568/2007 Z. z.) síce obsahoval, avšak vyjadrenú čiastočne inak (tu por. výraz „suma“ namiesto neskôr použitého „výška“) a tiež v inom ustanovení zákona (v jeho čl. I § 4 ods. 2 písm. a/), naopak však v takomto čase neobsahoval následok absencie takejto náležitosti zmluvy, spočívajúci v považovaní úveru za bezúročný a bez poplatkov (čl. I § 4 ods. 3 písm. b/ veta druhá ZoSÚ po jeho zmene zákonom č. 568/2007 Z. z.), záver súdu prvého stupňa, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, by výlučne z takéhoto dôvodu (pre neuvedenie v zmluve tu diskutovaných náležitostí) nemohol obstáť. Mohol však obstáť z iného dôvodu uvedeného súdom prvého stupňa, avšak len u úrokov a poplatkov v Zmluve neuvedených, v takom prípade však podľa čl. I § 4 ods. 5 ZoSÚ v znení platnom a účinnom do 31. decembra 2007 vrátane.

Tunajší odvolací súd sa totiž aj týmto problémom zaoberal už v minulosti, i keď v exekučnej veci (tu por. uznesenie Krajského súdu v Trnave z 9. augusta 2011 č. k. 10CoE/313/2010-44, vydané vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 26Er/344/2010) a výsledkom jeho analýzy bol záver sformulovaný tak, že primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a ochrana tohto - z povahy veci slabšieho účastníka právneho vzťahu) zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. (pred jeho novelizáciou zákonom č. 568/2007 Z. z., čo ale rovnako je použiteľným aj na písmeno i/ ustanovenia počnúc 1. januárom 2008), ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „suma“ (dnes „výška“), „počet“ a „termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže urobiť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky, čo je navzdory odchylnosti takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa (ktorý by pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, nemal byť zavádzaný ani problematickými údajmi, z ktorých nemusí byť schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť). Na práve uvedené treba usudzovať predovšetkým preto, že vyššie spomínanému záujmu na čo najväčšej prehľadnosti dojednaní pre spotrebiteľa doslova odporujú formulácie, vyžadujúce od spotrebiteľa uvažovať s matematickými operáciami a navyše za použitia viacerých pojmov, nezriedka „roztrúsených“ v rôznych častiach listín spotrebiteľovi predkladaných (ale aj nepredkladaných) na podpis, v ktorých sa tak logicky možno „stratiť“.

Z predmetnej zmluvy účastníčok (podpísanej dlužníkom 18.12.2006 a veriteľkou 19.12.2006) z jej časti 5. označenej „Údaje o požadovanom revolvingovom úvere“ vyplýva požadovaná výška úveru (v Sk; predstavuje aj celkovú sumu splátok úveru, úrokov a poplatku za uzatvorenie zmluvy): 82 008,-, splatnosť úveru (počet/splatnosť): 36/24, Poskytnutá čiastka (v Sk): 41 004, Mesačná splátka vrátane úroku (v Sk): 2 278,-, RPMN za úver (v %): 72,33, Poplatok za uzatvorenie zmluvy (v Sk): 1500,-; z jej časti 6. označenej „Údaje o schválenom revolvingovom úvere“ vyplýva schválená výška úveru (v Sk; predstavuje aj celkovú sumu splátok úveru, úrokov a poplatku za uzatvorenie zmluvy): 82 008,-, splatnosť úveru (počet/splatnosť): 36/24, Poskytnutá čiastka (v Sk): 41 004,-, Mesačná splátka vrátane úroku (v Sk): 2 278,-, RPMN za úver (v %): 71,19, Poplatok za uzatvorenie zmluvy (v Sk): 1500,-;

Zjavne nespochybniteľným bol teda záver súdu prvého stupňa, podľa ktorého úverová zmluva neobsahovala určenie sumy, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, hoci to vyžadoval § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia zmluvy účastníkov.

Keďže potom s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, v zmysle citovaného ust. § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia zmluvy účastníkov, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a tiež s poukazom na skutočnosť, že z poskytnutej sumy 41 004 Sk (1.361,08 eur) žalovaný už splatil sumu 2.198,49 eur, bolo dôvodným žalobu smerujúcu zjavne k zaplateniu dlžných úrokov a poplatkov s príslušenstvom zamietnuť, keďže v zmluve bola dojednaná iba suma poplatku za

uzatvorenie zmluvy v sume 1.500 Sk, ktorý je však krytý preplatkom žalovaného (rozdielom poskytnutej a splatenej sumy).

Pokiaľ sa odvolateľka odvoláva na Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi z 19.12.2006, toto zjavne žalovaný nemohol mať k dispozícii pri podpise zmluvy z jeho strany 18.12.2006, ale najskôr až dňa 19.12.2006, teda túto listinu nemal k dispozícii ku dňu, kedy zmluvu podpísal, nemal možnosť sa s ňou pred podpisom zmluvy oboznámiť, preto nemôže tvoriť prílohu zmluvy ako na to odkazuje bod 5 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere.

Odvolací súd pri riadení sa týmito úvahami a pre stotožnenie sa aj so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa, preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, vrátane odvolacími dôvodmi nespochybneného výroku o trovách konania, podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

V takto skončenom odvolacom konaní to bol žalovaný, ktorý v ňom zaznamenal úspech (pretože žalobkyňa s odvolaním neuspela) a vzniklo mu právo na náhradu trov konania (odvolacieho) podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p.. Odvolací súd mu však náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko nepodal návrh na priznanie mu náhrady (hoci tu ide o nutnú procesnú podmienku podľa § 151 ods. 1 O. s. p.) a to za situácie, keď ani zo spisu vznik žiadnych trov odvolacieho konania na tejto strane sporu nevyplýval.

K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.